

TU ȚĂRMUL ȘI EU MAREA...

Andreionthepoetry

Ce-ai spune dacă-am fi tu țărmul și eu marea,
Să pot să-ți dau, cu-ardoare, eternă, sărutarea,
Să pot să stau cu tine în orișice clipită,
Să te văd ziua trează și noaptea adormită,
Să ne zâmbească luna cu-a ei gingașă rază,
Mereu iubirea noastră să știm că o veghează,
Eu spuma-nvolburată s-o las pe al tău mal,
Tu să îți lași nisipul să fie luat de val,
Să prindem răsăritul în fiecare zi
Și bucuroși să râdem ca doi nebuni copii,
Și să privim apusul ce nu ne va atinge,
Sperând c-al nostru soare nicicând nu se va stinge?

Tânjesc nebun spre-aceste preaminunate clipe
În care-mbrățișarea veșnică să se-nfirișe.
Speranța-mi nu-i deșartă, căci văd cum se-mplinește □
Vom fi țărmul și marea □ nimic nu ne oprește!